

A bibliai világnézet

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 24:3-4; Máté 4:23; Lukács 2:52;
Apostolok cselekedetei 8:4-24; 1Korinthus 6:19-20; 1János 3:1-3

„Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestül, és őrizze meg a ti egész valótokat, mind lelketeket, mind testeteket feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére” (1Thessz 5:23, ÚRK).

A *Jelenések könyve* két fő „globális tényezőt” említ Krisztus második adventjét megelőzően. Jelenések 13. fejezete ír a globális *eltévelyedésről*, amikor is „*az egész föld*” csodálja és követi a tengerből feljövő fenevadat (Jel 13:3, 7-8, 12, 16). A 14. fejezet pedig az *igazság globalizációját* emeli ki, amikor „*az örökkévaló evangéliumot*” hirdetik „*minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek*” (Jel 14:6-7). Azokban „*a nehéz időkben*” (2Tim 3:1) mindenféle „*tanítás szele*” (Ef 4:14, ÚRK) fújni fog, és az emberek „*az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mesékhez odafordulnak*” (2Tim 4:4, ÚRK). „*E két nagy tévedéssel – a lélek halhatatlanságával és a vasárnap szentségével – fogja Sátán az embereket csalásainak foglyaivá tenni. Míg az előbbi a spiritizmus alapjait rakja le, az utóbbi Rómával hozza közös nevezőre az embereket*” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 503-504. o.).

A végső események kibontakozása közben tartsunk ki szilárdan minden igazságba vetett hitünkben, így abban is, ami az ember természetére és a halálra vonatkozik! Hagyatkozzunk a Szentlélek vezetésére, hogy felkészüljünk Krisztus második, dicsőséges megjelenésére!

JÉZUS PÉLDÁJA

Lk 2:52 verse Jézus fejlődésének melyik négy dimenzióját említi?

Jézus volt a tökéletes ember, aki léte minden alapvető dimenziójában egyaránt fejlődött. „*Jézus pedig gyarapodott bölcsességben [értelmileg], testének állapotában [fizikailag] és az Isten [lelkileg] és az emberek [szociálisan] előtt való kedvességben*” (Lk 2:52, ÚRK). „Gyors felfogású volt, a dolgok mélyére látott, korát meghaladóan komoly és bölcs. Emellett jelleme csodálatosan kiegyensúlyozott volt. Szellemi és fizikai képességei fokozatosan bontakoztak ki a gyermekkor törvényszerűségeinek megfelelően.

Jézus rendkívül szeretetreméltó gyermek volt. Mindig készen állt arra, hogy másokat szolgáljon. Türelmét sohasem veszítette el, ajkát sohasem hagyta el hazug szó. Elveiben megingathatatlan volt, mint a szikla, életét önzetlenség, báj, udvariasság jellemezte” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 48. o.).

Olvassuk el Mt 4:23 versét! Hogyan gyakorolhatjuk mi azt a háromrészes szolgálatot, amire Jézus példát mutatott: a tanítást, a prédikálást és a gyógyítást?

Annak tudatában, hogy az ember egységes, oszthatatlan egység, nem korlátozhatjuk a vallásunkat csupán a lelki dolgokra. Az igazság kihat egész lényünkre, egész élettartamunkra, létünk minden dimenziójára. A fizikai és a lelki oldal olyan erős egységet képez, hogy valójában szétválaszthatatlan. Bűnös emberként ugyan soha nem leszünk ugyanolyanok, mint Jézus, de Isten kegyelme által követnünk kell a példáját. „A megváltás művének célja az volt, hogy helyreállítsa az emberben Isten képmását, visszavigye őt abba a tökéletes állapotba, amire Isten eredetileg megteremtette, támogassa testi, értelmi és lelki erejének fejlődését” (Ellen G. White: *Nevelés. Előtted az élet*. Budapest, 2015, Advent Kiadó, 13. o.). Isten ezt kívánja elvégezni népében a visszatérésére való felkészítés folyamatának részeként.

Könnyen elcsüggedhetünk, ha Jézushoz viszonyítjuk magunkat. Viszont hogyan védhet meg az elkeseredéstől, ha a keresztre és annak jelentőségére összpontosítunk?

TESTÜNK ISTEN TEMPLOMA

Különbéle elgondolások alakultak ki a halandó test és halhatatlan lélek dualista elméletéből. Az ókori görög filozófusok például az emberi testet a lélek börtönének tekintették, ahonnan a lélek a halállal szabadul ki. Ez a pogány képzet visszhangzik sok mai keresztény hitében, akik szerint a test a halhatatlan lélek ideiglenes lakhelye, és a lélek majd a feltámadáskor egyesül újra a testtel. A panteisták viszont a testet istenítik, úgy hiszik, hogy Isten és az univerzum egy és ugyanaz. Istent látják mindenben, az emberi testet egyetlen, szerves egységben lévő és egyetemes isteni szubsztanciának (*lényeknek, anyagnak*) vélik. Mivel a témával kapcsolatban egymásnak ellentmondó elméletek vesznek körül bennünket, az ember természetét illetően is határozottan ragaszkodnunk kell a Biblia tanításához!

Olvassuk el 1Kor 3:16; 6:19-20 és 10:31 verseit! Hogyan gyakorolhat pozitív hatást az életmódunkra, ha megértjük, hogy a testünk „Isten temploma”, a „Szentléleknek temploma”?

Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette meg Ádámot és Évát (1Móz 1:26-27), ami nemcsak a jellemükben, hanem fizikai tulajdonságaikban is tükröződött. A bűn megjelenése miatt azonban Isten képe megtört az emberben, sőt elrejtetté vált. A megváltás munkájának tehát az a célja, hogy helyreállítsa az embert eredeti állapotára, amibe beletartozik a fizikai egészség is – olyan mértékben, ami lehetséges azok számára, akik nem férnek hozzá az élet fájához. A helyreállítás egész életen át tartó folyamat, ami csak Krisztus visszatérésekor válik teljessé, amikor a romlandó romolhatatlanságba öltözik, a halandó pedig halhatatlanságba (1Kor 15:53-54).

„Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek” (3Jn 1:2) – írta János apostol a barátjának, Gájusznak.

Ha elismerjük, hogy az ember oszthatatlan egységet képez és a vallás az életünk minden részét érinti, fizikai egészségünk őrzését is hitbéli kötelességnek kell tartanunk, így az ihletett Ige elve fog vezetni: *„Tehát akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent Isten dicsőségére tegyetek”* (1Kor 10:31, ÚRK). Tudnunk kell viszont, hogy jó emberek minden tőlük telhetőt megtehetnek, mégis szenvedhetnek a bűnös emberi természet és a bűn hatásaitól megrontott környezet világa miatt. Ezért higgyünk Istenben, tegyünk meg mindent, amit csak tudunk és bízunk rá magunkat Istenre!

„KRISZTUS ÉRTELME”

Vannak, akik úgy gondolják, hogy ha megváltoztatjuk a környezetet, az ember is más lesz. Igaz, hogy kerülnünk kell az olyan helyeket és körülményeket, ahol nagyobb kísértésnek tesszük ki magunkat (Zsolt 1:1; Péld 5:1-8), de a kísértés és a bűn problémáját csak a szívünk (és elménk) átalakulása oldhatja meg. Krisztus a lényegre mutatva mondta: „*mert onnan belülről, az ember szívéből származik minden gonosz gondolat, paráznaság, lopás, gyilkosság, házasságtörés, kapzsiság, gonoszság, csalás, kicsapongás, irigység, káromlás, gőg, esztelenség*” (Mk 7:21-22, ÚRK). Ez azt jelenti, hogy az elménknek át kell formálódnia ahhoz, hogy a viselkedésünk is megváltozzon.

Olvassuk el Zsolt 24:3-4, Róm 12:2, 1Kor 2:16, Fil 4:8 és Kol 3:2 verseit! Mit jelent az, hogy „Krisztus értelme” van az emberben?

Az Úr megígérte, hogy az „új szövetség” alatt törvényét népe elméjébe és szívébe írja (Jer 31:31-33; vö. Zsid 8:8-10; 10:16). Ezért nem lehet meglepő, hogy a Hegyi Beszédben Krisztus tágitotta, mélyítette Isten parancsolatainak a jelentőségét egészen a gondolatok és a szándékok szintjéig (lásd Mt 5:17-48). Tehát csakis Isten átformáló kegyelme által arathatunk győzelmet a kísértés felett, és a gondolatok és szándékok szintjén igényelnünk kell ezt az ígéretet, hogy megállíthassuk a bűnös gondolatokat.

Jézus visszatéréséig a természetünk bűnös marad. Ám ha Krisztusban vagyunk, egészen betakar bennünket az Ő igazsága. *Még nem vagyunk tökéletesek*, de Isten máris tökéletesnek tekint minket Krisztusban (Fil 3:12-15). „Ha egyesülünk Krisztussal, akkor az Ő értelme lesz bennünk. Tisztaság és szeretet ragyog jellemünkben, életünket pedig szelídség és igazság uralja. Még az arckifejezésünk is megváltozik. A lélekben lakozó Krisztus kiárasztja átalakító erejét, és a külső megjelenés a belül uralkodó békéről és örömről tesz bizonyosságot” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 1. köt. 310. o.).

Csak úgy alakulhat át az életünk, ha naponta átadjuk magunkat Istennek, naponta meghalunk az énünknek, naponta határozott erőfeszítéseket teszünk, hogy hit által engedelmeskedünk Jézusnak.

Képzeld el, milyen volna az életünk, ha megállíthatnánk a bűnös gondolatokat is! Mennyire lenne más az életünk? Hogyan lehetséges ez kizárólag?

A LÉLEK VEZETÉSE

A Szentlélek Isten csodálatos cselekvő Személye, aki szívünkbe árasztja Isten szeretetét (Róm 5:5), a megváltás valós tapasztalatára vezet (Jn 16:7-11), minden igazságra elvezet (Jn 16:13) és erőt ad az evangéliumi küldetés teljesítésére (ApCsel 1:8). A Szentlélek száll szembe Sátán lealacsonyító munkájával, nem csoda, hogy az ördög mindenképpen igyekszik elferdíteni a Szentlélek személyével és tevékenységével kapcsolatos felfogásunkat. Némelyek tagadják azt, hogy a Szentlélek személy, mások pedig nagyobb hangsúlyt helyeznek az ajándékaira, mint átformáló erejére.

Olvassuk el ApCsel 8:4-24 szakaszát! Samáriában Simon mágus meg akarta szerezni a Szentlélek ajándékait anélkül, hogy a Lélek által újjászületett volna. Hogyan mutatkozik meg ugyanez a lelkület a mi napjainkban is?

Azok Isten gyermekei, akiket a Szentlélek elvezet (Róm 8:14) Isten Igéjének minden igazságára (Jn 16:13; 17:17). Jézus világosan figyelmeztetett: „Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: »Uram, Uram!«, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akarátát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétaáltunk-e, és nem a te nevedben újtünk-e ördögöket, és nem tettünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor azt mondom nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők” (Mt 7:21-23, ÚRK)! Ez azt jelenti, hogy a Szentlélek soha nem vezeti az embert Isten Igéjével ellentétesen – amit Ő maga ihletett –, hanem mindig az Írással összhangban vezet. A Szentlélek, aki minden igazságra elvezet bennünket, erőt is ad, hogy másokat is odavezessünk e nagyszerű igazsághoz (Mt 28:18-20; ApCsel 1:8). Szent feladatunk teljesítése közben megkapjuk különleges segítségét. Ezért minden reggel térdeljünk le az Úr előtt, újítsuk meg a fogadalmunkat, hogy neki szenteljük magunkat! Ha ezt meg tesszük, megajándékoz Szentlelke jelenlétével, megújító, megszentelő erejével. Azonban úgy válunk nyitottá vezetésére, ha naponta tudatos döntéseket hozunk, hogy azt tesszük, amiről tudjuk, hogy helyes és elkerüljük azt, ami tudottan helytelen. Vagyis csak ha az Istentől kapott erőnkkel igyekszünk igaz módon élni, akkor válunk nyitottá a Szentlélek erejének befogadására, amit Isten nekünk ígér.

Miért olyan fontos, hogy minden reggel imádsággal tegyük magunkat nyitottá a Szentlélek vezetésére?

KÉSZEN VÁRVA MEGJELÉNÉSÉT

Tomboló világban élünk, ahol túl sok a mesterséges igény és a tekintetünket rabul ejtő látvány, ami eltereli a figyelmünket. Ha nem vigyázunk, lekötöhetik minden időnkét és felboríthatják a fontossági sorrendünket. Ez nem csak a globalizált „kiber” világunk újabb mellékterméke, hiszen ilyen vagy olyan mértékben a keresztényeknek minden korban őrizkedniük kellett Sátán csapdáitól, amelyekkel el akarta téríteni őket az élet igazán lényeges dolgaitól.

Vajon ki az, akit ne veszélyeztetne, ha nem elég óvatos, hogy a tekintetét az Úrról elfordítva a világi, testi dolgokra figyeljen, amelyek nem adnak igazi meglepégedést, végül pedig lelki romlásba döntenek?

Olvassuk el 2Pt 3:14 és 1Jn 3:1-3 szakaszait! Mi a különbség a második adventre való készülés és aközött, hogy készen várjuk Jézus dicsőséges megjelenését?

Gyakran azzal próbáljuk mentetetni a halogatást, hogy a második adventre való *felkészülés folyamatos*. Ez könnyen oda vezethet, hogy az ember elernyed, úgy gondolkodva, mint a gonosz szolgálja: „*Halogatja még az én uram a hazajövetelt*” (Mt 24:48).

Mit mondanak Zsolt 95:7-8, Zsid 3:7-8, 15 és 4:7 versei arról, hogy már most készen kell állnunk?

A Biblia nézőpontjából mindig „ma” van az üdvösség ideje, nem holnap (lásd Zsolt 95:7-8; Zsid 3:7-8, 15; 4:7), és komolyabb megtérési élmény nélkül továbbra is olyanok maradunk, mint amilyenek most vagyunk. Pusztán az idő nem vált ki megtérést a megtéretlenekben. Aki nem növekszik folyamatosan a kegyelemben és nem halad előre hittel, nagy valószínűséggel elesik, megkeményedik, szkeptikus, cinikus, sőt hitetlen lesz.

Ebből a szempontból elmondhatjuk, hogy minden egyes napunk az életünk miniatűr leképezése. Tehát Isten kegyelméből tervezzünk a jövőre, de minden napot úgy éljük meg, hogy készen várjuk Jézus visszatérését, anél is inkább, mivel valóban lehet ez az életünk utolsó napja!

Hogyan állhatunk készen Jézus visszatérésére, ha már ma eljönne? Beszéljünk a válaszukról szombaton a csoportban!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, „A test és a lélek kölcsönhatása” c. fejezet, 167-181. o.

„A nagy küzdelem a vége felé halad. Minden tengeri és szárazföldi szerencsétlenségről szóló beszámoló azt tanúsítja, hogy közel a vég. Háborúk és háborúk hírei ezt hirdetik. Vajon van olyan keresztény, akinek a pulzusa nem ver szaporábban, miközben a ránk váró hatalmas eseményekre gondol? Jön az Úr, halljuk a közeledő Isten lépéseit” (Ellen G. White: *Maranatha*. 220. o.). „Nap mint nap a hit életét éljétek! Ne féljétek, ne csüggedjétek a nyomorúságos idő miatt, nehogy így már korábban nehéz időt tapasztaljatok. Ne gondoljátok ezt: »Félek, hogy nem tudok majd megállni a nagy megpróbáltatás napján.« A jelenben kell élnünk, ezen a napon, a holnap nem a miénk. Ma kell győzelmet aratnunk önök fölött! Ma kell imaéletet élnünk! Ma kell megharcolnunk a hit harcát! Ma kell elhinnünk, hogy Isten megáld! Miközben győzelmet aratunk a sötétség és a hitetlenség fölött, eleget teszünk a Mester kívánalmainak és áldására leszünk a környezetünknek” (Ellen G. White: *Signs of the Times*. 1887. október 20.). „Az Úr hamarosan eljön, és készen kell állnunk a fogadására békében. Határozzuk el, minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy fényt árásszunk a körülöttünk lévőkre! Ne legyünk szomorúak, hanem vidámak, mindig az Úr Jézusra nézzünk... Készen kell várnunk megjelenését! Milyen dicsőséges lesz meglátni Őt, amint megváltottaiként köszönt! Régen várjuk már, de ne gyengüljön meg a hitünk! Örökkön örökké boldogok leszünk, amikor majd meglátjuk a Királyt teljes szépségében. Úgy érzem, hangosan kell kiáltanom: »Hazafelé tartok!« Közeleg az idő, amikor Krisztus eljön hatalommal és nagy dicsőséggel, hogy örök otthonukba vigye megváltottait” (Ellen G. White: *Heaven*. 165-166. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Az ember egységének – test, lélek, szellem – gondolata hogyan világít rá arra, hogy a vallás az egész életünkre kiterjed, illetve igen fontos, milyen az életmódunk?
- 2) Minden igazi ébredés és reformáció *istenközpontú* és nem *emberközpontú*. Hogyan illusztrálja ezt az elvet a farizeus és a vámszedő példázata (Lk 18:9-14)?
- 3) A csoportban beszéljük meg a csütörtöki rész utolsó kérdésére adott válaszunkat! Honnan tudhatjuk, hogy készen állunk-e? Hogyan lehet olyan üdvbizonyosságunk, ami nem elbizakodottság?

KÁRÁSZ IZABELLA: AKKOR

Feltűnik majd az Ő jele
és sírni fog a föld bele.

A hívó, mert örül a lelke,
a hitetlen, mert nem szerette.

A lagymatag, a lágymeleg,
ó, hogy remeg, ó, hogy remeg!

S Ő, a számadásra jött ítélő,
méri a lelket, hogy mit érő?

A tiedet, az enyémet, mindet,
keres benne szent, égi kincset.

Akkor... kitárod lelked álmát
és lengeted győzelmi pálmád.

Akkor... szomorún mondod: nincsen,
sose kerestem égi kincsem.

Akkor gyáván, rettenve kéred:
Uram, szeretni foglak Téged.

Akkor... késő. – Ma nem! Sietve
bízd csak magad égi kezekre.

S ha feltűnik jele az égen,
lelked áldassék seregében.